

55 jaar Quo Vadis

De Rooms Katholieke parochie St. Antonius van Padua had al een paar volwassen koren in haar midden, maar in 1968, kort na het oprichten van een kinderkoor, vonden ook de jongeren dat ze niet achter konden blijven. Besloten werd om een jongerenkoor op te richten met een echt combo en eigentijdse muziek. Het koor werd "RK Jongerenkoor Nijverdal" gedoopt. De eerste dirigent was Herman Broekhuis. Het koor ging netjes gekleed in uniform en op 1 december van dat zelfde jaar werd de eerste viering in eigen kerk door het jongerenkoor opgeluisterd. De eerste grote verandering op het gebied van muziekkeuze kwam met het aanstellen van Joop Essers. Joop kwam voort uit het koor en leerde de groep vlotte nummers als "Wie durft het aan" en "Muren van Jericho". Zijn nummers zijn nog jarenlang veel gezongen in de kerk. Al snel kwam het koor in financiële problemen. Besloten werd om de parochianen te vragen een geldbedrag in een enveloppe te stoppen die door de leden bij hen thuis werd opgehaald. Deze actie gaf het koor weer even adem. Rond die tijd werd de soos "Quasi Modo" gestart. Deze soos was een initiatief van het jongerenkoor, die hierdoor weer wat geld kon genereren. In 1976 werd er een uitwisseling georganiseerd met een koor uit Duitsland. Het bezoek aan dit land nam een heel weekend in beslag. Het was zo'n groot succes dat besloten werd elk jaar een weekend weg te gaan om in een andere parochie te kunnen spelen, en natuurlijk de resterende tijd feest te vieren. Het "Lang Weekend" was geboren. Dit evenement heeft nog stand gehouden tot halverwege de jaren '90. In 1976 onderging het jongerenkoor ook een naamsverandering. Na het uitschrijven van een wedstrijd werd de huidige naam van het koor: "Quo Vadis" gekozen. Er zijn in de loop der jaren meerdere onderkomens benut. Na de voormalige Antoniuschool, het parochiehuis, en het Groene Kruis gebouw aan de Willem Alexanderstraat heeft Quo Vadis nu al sinds 1990 't Achterom als uitvalbasis. Door de jaren heen zijn er verschillende acties gehouden om het ledenaantal op peil te houden. Jaarlijks werden er brieven gestuurd naar parochianen die in dat kalenderjaar de leeftijd van 16 jaar bereikten, maar ook grotere acties werden er opgezet, zoals een ledenwerf weekend waarin alle vieringen van dat weekend opgeluisterd werden door het koor. Al deze acties konden echter niet verhelpen dat de gemiddelde leeftijd van de koorleden steeds hoger opliep. Begin jaren 90 kende het koor nog maar enkele leden boven de 30 jaar. Heden ten dage zijn de 35 plussers ver in de meerderheid! Het jongerenkoor is in de loop der tijd door pastor Weldam Jong Volwassenkoor genoemd, een term die nu algemeen geaccepteerd is! Zoals bij elk koor had ook Quo Vadis te kampen met vele dirigentenwisselingen. Elke nieuwe dirigent had ook zo zijn of haar voorkeur voor de muziek die het koor zou gaan zingen. Dit leidde wel eens tot botsingen met de liturgische commissie van het koor, maar is slechts zelden een reden geweest om vervroegd afscheid te nemen van een dirigent. Het koor kende vele hoogte punten, want onder leiding van Marjon Wevers bereikte het koor de zevende plaats tijdens het nationale kampioenschap in Rijsbergen Onder leiding van Esther Baas vierde Quo Vadis in 2008 haar 40 jarig jubileum . Na jaren lang Trienke Dijkstra als dirigent te hebben gehad, die mede heeft gezorgd voor een spetterend 50 jarig jubileumjaar, heeft zij het stokje nu sinds een jaar overgedragen aan Ruben Stolp. Hij is tevens onze pianist. Ook deze jonge dirigent laat Quo Vadis weer nieuwe wegen inslaan. We zingen regelmatig op korenfestivals met verrassende nummers. We proberen ook op deze manier ons (sociale) steentje bij te dragen aan de huidige maatschappij. Ons motto muziek verbind en maakt gelukkig past hier zeker bij!